

Eva Šuláková, Jihočeská vrcholová cyklistika a její proměny v letech 1948 – 1989, diplomová práce, HÚ FF JU, České Budějovice 2019.

Oponentský posudek

Diplomovou práci Evy Šulákové jsem otevíral poněkud s obavami, které plynou ze zkušeností s jinými texty pojednávajícími o dějinách sportu. Často totiž bývají pouhým přehledem termínů jednotlivých soutěží a jejich výsledků. Po jejím přečtení však musím konstatovat, že se až na výjimky autorce podařilo tomuto nebezpečství vyhnout. Stalo se tak díky úctyhodné znalosti literatury, včetně zahraniční, která zařazuje dějiny sportu do širšího rámce kulturních dějin, i velmi dobré orientaci v kontextu politických a sociálních dějin Československa v letech 1948 až 1989. Za co však zasluhuje Eva Šuláková největší pochvalu, je svědomitá práce s obrovským množstvím pramenů různé povahy. Ty zahrnují výpovědi pamětníků, novinové články, dobovou metodickou literaturu, ale také materiál z Archivu Národního muzea v Praze, Státního okresního archivu v Českých Budějovicích, ba i soukromých archivů bývalých aktivních závodníků.

Obraz vrcholové cyklistiky na jihu Čech v komunistické éře je v podání diplomantky náležitě barvitý. Na jedné straně výkladu stojí nadšení cyklisté ochotní obětovat mnohé pro svůj sport, na straně druhé režim, který od nich očekával špičkové výkony, jimiž by se mohli měřit se soupeři ze Západu, nedokázal jim však vytvořit náležité podmínky. Čtvrtou kapitolu, která o tom pojednává, považuji v celé práci za nezdařilejší. Až tragikomicky vyznívají pasáže o zašívání galusek nebo kšeftování se soupeři z kapitalistických zemí, aby se závodníci dostali ke kvalitnímu cyklistickému oblečení. Přínosný je také postřeh o pseudoprofessionalizaci sportu prostřednictvím fiktivních pracovních míst v továrnách.

Vlastní text diplomové práce Evy Šulákové je logicky strukturován. Po úvodních částech obsahujících kritiku literatury a pramenů a obecný úvod do tématu následuje již oceněná kapitola o každodennosti cyklistů za socialismu. Šestá kapitola, více popisná, je věnována činnosti sportovních oddílů v Českých Budějovicích, Táboře a Milevsku. Sedmá se pak zabývá organizací cyklistických závodů, včetně ve své době emblematického Závodu míru.

Předloženému textu není mnoho co vytknout. Snad jen poněkud nadbytečné obecné pasáže o vývoji sportu. V případě, že se autorka k textu vrátí (a doufám, že se tak stane, neboť

alespoň ve zkrácené podobě by stál za publikování), doporučil bych jí větší důraz na diachronní hledisko výkladu. Jistě by také nebylo špatné doplnit práci o biogramy nejvýznamnějších představitelů jihočeské cyklistiky.

Práci jsem s chutí přečetl, nenašel v ní vážnější nedostatky obsahového ani formálního rázu a hodnotím ji známkou výborně.

Mgr. Zdeněk Bezcny, Ph.D.